Cap. 2. avatáradvádaṣakírtanam; 3. gauramantroddhárah; 4. tulasímáhátmyavarṇanam; 5 (fol. 13[a]). gangámáhátmyam; 6. gurudevamanupújanam; 7. náráyaṇastavaḥ; 8. gayámáhátmyam; 9. kárttikamásamáhátmyam; 10 (fol. 26[b]). vaishṇavavargagaṇanam; 11. vaishṇavavárasaṃkhyápújá; 12. aparádhakathanam.

Codex post annum 1810 exaratus est. (WILSON 317.)

736.

Foll. 14–20. *Náráyaṇagítá*, quo libello, disticha 159. continente, *Nílakaṇṭhas* sectae a Rámánanda conditae principia exposuit. Initium, erroribus gravissimis sublatis, hoc: येनोक्ताङ्घचनात्प्रसन्नमनसा सद्यः समाधौ नृणां योगाभ्यासमृतेऽपि भक्तिममलां स्वस्मिन्दृढं कुर्वतां। यद्रूपं च निजस्वरूपममलं साक्षात्स्फुरत्यर्कवत्तं ध्यायामि नरं पुरातनमुनिं नारायणं चात्मनि ॥१॥ भक्त्या नमाम्यहं श्रीमद्रामानंदमुनिं गुरुं। नारायणोदितं यस्मादवापं धर्मसंग्रहं ॥२॥ एकदा सुखमासीनं साक्षान्नारायणं प्रभुं। शिष्या रामानंदमुनिमुख्याः पप्रच्छुरादरात् ॥३॥ शिष्या ऊचुः॥ भगवन्सर्वभूतानां त्वमेव परमा गतिः। स्वाश्रितानां विशेषेण त्वं गुरुश्चेश्वरो ह्यसि ॥४॥ अतस्त्वामाश्रितानां nas *tyáginám grihiṇám* tathá। *stríṇám chápi* प्रभो ब्रूहि धर्मांश्छ्रेयःप्रसाधकान् ॥५॥ ऋष्यादिरूपेण पुरा त्वया धर्मा ह्यनेकशः। प्रोक्ताः संति च तद्ग्रंथा अप्यनेके त्वया कृताः ॥६॥ तथापि कालवेगेन मंदबुद्ध्यल्पकायुषां। नराणां ते तु दुर्ज्ञेया दुष्कराश्च भवंति वै ॥७॥ तस्मादावश्यकांस्तेषां सारभूतान्हितावहान्। धर्मांस्त्वं ज्ञानवैराग्यभक्तिभिः सहितान्वद ॥८॥ कृतेन कर्मणा येन प्रसन्नस्त्वं भवेः प्रभो। कर्मणा येन नैष्कर्म्यं सिध्येन्नचापि नो वद ॥९॥ इति पृष्टः स भगवान्निजशिष्यैः कृपानिधिः। वेदादीनां सारभूतान्धर्मानाह सनातनान् ॥१०॥ श्रीनारायण उवाच॥ शृण्वंतु मामकाः सर्वे *purushá yoshitas* tathá। रामानंदमुने त्वं च धर्मान्वच्मि हितावहान् ॥११॥ श्रुतिस्मृतिपुराणेषु सेतिहासेषु विस्तरात्। धर्मा निरूपिताः संति गृहिणां त्यागिनां तथा ॥१२॥ तेषां सारं समुद्धृत्य सर्वेषां वो हितावहं। वच्मि संक्षेपतो युक्तं ज्ञानवैराग्यभक्तिभिः ॥१३॥ ब्राह्मे मुहूर्त उत्थाय निशायाः प्रहरेऽंतिमे। मद्भक्तैः कीर्तनीयानि मम नामानि नित्यदा ॥१४॥ मद्भक्तानां च नामानि कीर्तनीयानि, तैरहं। अव्यग्रमानसैर्ध्येयो मुहूर्तं वैकनाडिकां ॥१५॥ नमस्कारं ततः कृत्वा साष्टांगं हृदयेऽथ मां। स्मरद्भिः शुद्धहृदयैः कर्तव्या देहिका क्रिया ॥१६॥ स्नानं संध्या जपो होमः स्वाध्यायः पितृतर्पणं। देवतापूजनादीनि नित्यं कार्याणि च द्विजैः ॥१७॥ स्नानं च मानसीं पूजामकृत्वा प्रत्यहं मम। सर्वैरन्नं न भोक्तव्यं विना रोगादिपीडितान् ॥१८॥ रसासक्तिर्न कर्तव्या सर्वैः सर्वत्र सर्वदा। यथाकालं यथालब्धं भोज्यमन्नं फलादि वा ॥१९॥ यो यत्र मुख्यो हि भवेद्भोजयित्वा स चापरान्। स्वयं भुंजीत मद्भक्तः पंक्तिभेदं च नाचरेत् ॥२०॥ एकादशीषु सर्वासु मज्जन्मदिवसेषु च। शिवरात्र्यां च नैवान्नं भोक्तव्यं मदुपाश्रितैः ॥२१॥ मद्भक्तैर्मद्यमांसस्य पलांडोर्लशुनस्य च। भंगागंजतमालादेः कार्यः स्पर्शोऽपि न क्वचित् ॥२२॥ यत्र स्युश्चावतारा मे शास्त्रेषु स्थापितास्तथा। मद्भक्त्या सहितं ज्ञानमध्येतव्यानि तानि वै ॥२३॥ सांख्यशास्त्रं योगशास्त्रं श्रव्यं च सुधियो मुखात्। न त्वंतः शत्रुदग्धस्य मद्भक्तस्य कर्हिचित् ॥२४॥ ज्ञानेऽपि निर्गुणे यत्र न स्यान्नारायणस्य मे। स्थापनं दिव्यरूपस्य तत्र श्रव्यं कदाचन ॥२५॥ युक्ताया नियमैः सर्वैः प्राप्ताया ब्रह्मणि स्थितिं। अपि स्त्रियो मुखान्नैव ज्ञानं श्रव्यं हि पूरुषैः ॥२६॥ गेयं यशो मम सदा मदीयानां च भक्तितः। संगः सतां सदा कार्यो मद्भक्तस्य न क्वचित् ॥२७॥

In fine hi versus leguntur: यो वै श्रुतो भगवतो रामानंदगुरोर्मुखात् गीतार्थस्तु स एवायं पद्यैः सग्रथितो मय १५७ शकाब्देऽज्ञाक्षिवाहज्वै प्रमीते शुक्लवत्सरे श्रावणस्याऽसिताष्टम्यां कृतेयं गुरुवासरे १५८॥ इति श्रीनीलकंठेन रचित ब्रह्मचारिणा श्रीनारायणगीतैषा समाप्तिमगमच्छुभा १५९॥ Disticho 158. annus 1799 exprimitur, ad quam aetatem homo, ex Rámánandae ipsius ore se doctrinam accepisse tradens, vix pervenerit. Equidem corruptelam in voce वाह latere puto, cujus loco an वाण legendum sit, ii videant, quibus alii codices praesto sunt.

Haec folia hoc seculo ineunte exarata sunt. (WILSON 337[b].)

737.

Foll. 24–28. Charta Europ. Linn. 8, 9.

A. Foll. 24, 25. Disticha pauca nescio unde desumta, quorum initium hocce: क्षुधा तृषा भयं द्वेषो रागो मोहश्च चिंतनं जरा रुजा च मृत्युश्च श्वेदः खेद मदो रतिः विस्मयो जननं निद्रा विषादो द्वादश ध्रुवाः त्रिजगत्सर्वभूतानां दोषाः साधारणा इमे यतैर्दोषैर्विनिर्मुक्तः सो यमाप्तो निरंजनः परमेष्ठी परं जोतीर्विरागो विमलः कृती॥

B. Foll. 26–28. Incipit:

यः पुण्यः पुरुषोत्तमो हरिहरः शंभुः स्वयंभूर्विभुः-
विष्णुर्जिष्णुमहेश्वरांकमहितः स्थाणुः पुराणो च्युतः
सर्वज्ञः सुगतो जितः पशुपतिः तीर्थंकरः शंकरः
सिद्धो बुद्ध उमापतिर्जिनपतिः पायादपायात्स वः॥

Cui disticho, ita ut dicam, pandaemoniaco commentarius additus est. Incipit: अस्यार्थः पद्यमिदमर्थोपयामः यो भगवान् पुण्य शुभस्वरूपो वा धर्मस्वरूपो वा etc.

Haec folia post annum 1820 exarata sunt. (WILSON 426[cd].)